

nale Bestyrelses Bekræftelse ordentligvis kunne være tilstrækkelig. I Tilfælde af Uenighed mellem den kommunale Bestyrelse og Interessentskabet bør Afdgangen til at søge Landvæsenkommissionens Afgjørelse dog holdes Interessentskabet aaben.

Forsømmelse med Hensyn til Bedrægtens Tilveiebringelse er uden Tvivl haardt nok straffet, naar Afdgangen til Bandet spærres, indtil Bedrægten er bragt i Orden.

Udvalget mener, at Gebyret kan bortfalde udenfor den ene ved Interessentskabets Værnething foregaaede Løsning.

Til § 78.

Det antages, at den kommunale Bestyrelse vilde komme noget ud over sin naturlige Kompetence ved at overtage Ledelsen af et ganske privat Anlæg.

Til § 82.

En offentlig Bekjendtgjørelse vil efter Omstændighederne være tilstrækkelig, navnlig hvor Foretagendets Omfang gjør direkte Meddelelse sært besværlig; i saa Fald vil det heller ikke let tænkes, at Foretagendet skulde undgaa Rogens Dpmærksomhed.

Til § 85.

Skjøndt neppe strengt nødvendigt, vil det dog maaste være hensigtsmæssigt udtrykkelig at fremhæve Bevillingens Nødvendighed.

Til (ny) § 87.

Udvalget anser det for ønskeligt, at Bøderne efter nærværende Lov henlægges til „de Fatilges Kasse“.

I Genhold til det Anførte stiller Udvalget til de her omhandlede Paragrafer følgende Ændringsforslag:

4) Foran Overskriften „Medlæggelse o. f. v.“ fattes „g“.

5) „§ 28“ bliver „§ 34“, og de følgende Paragrafer rettes herefter.

Til § 28.

6) I 1ste Stykke, 1ste Linie, efter „Saa fremt“ tilføjes: „Nogen, der har Interesse i et Vandløb, andrager paa, og“

7) I 2den Linie „§ 15“ rettes til „§ 32“, og Ordene: „af de i § 16 ommeldte“ udgaa.

8) I 4de Linie „den“ rettes til „Bestyrelsen“.

9) Ved Stykkets Slutning tilføjes:

„Skjøner den kommunale Bestyrelse derimod ikke, at Foranstaltningen er ønskelig, har den kun at tilkalde Landvæsenkommissionen, naar Andrageren stiller Sikkerhed for Udgifterne ved Landvæsenkommissionens Forretning og de fornødne tekniske Forarbejder, hvilke, forsaavidt Kommissionens Kjendelse maatte gaa ud paa, at den forlangte Foranstaltning ikke kan anses for hensigtsmæssig eller ønskelig, blive at bære af ham“.

10) I 2det Stykke, 1ste Linie rettes „dennes“ til „Landvæsenkommissionens“.

Til § 29.

11) 2det Stykke, 1ste Sætning: „Saa fremt Fremme“ affattes saaledes: „Saa fremt Sagens Fremme paa dette Møde finder Tilslutning hos mindst de to Trediedele af de mødte Lodsseiere, og disse tillige svare for mindst de to Trediedele af Bidragsbyrden med Hensyn til Foretagendets Gjennemførelse, forsaavidt denne er repræsenteret paa Mødet,“.

12) 3die Stykke, 4de Linie: „§ 33“ rettes til „§ 39“.

13) 4de Stykke, 1ste og 2den Linie: Ordene „Hvis—gjennemføres“ rettes til: „Hvis den ovenfor angivne Majoritet fremdeles udtaler sig for Foranstaltningens Gjennemførelse“.

14) Samme Stykke, 4de Linie, „§ 9“ rettes til „§ 18“.

15) I Paragrafens Slutning tilføjes som nyt Stykke:

Det tilkommer i ethvert Fald Vandværkseieren at bestemme, om han vil foretrække fuldstændig Medlæggelse for en blot Forandring, ligesom det staar til ham at fordrø Expropriationen udstrakt til hele Eiendommen, naar det til Medlæggelse udsæte Vandværk eller Anlæg af Kommissionen erkjendes for at være det Væsentlige ved denne. Med Hensyn hertil vil det efter Omstændighederne være nødvendigt at afstøtte hans Erklæring i saa Henseende, inden Landvæsenkommissionen affiger sin Kjendelse.

Til § 30.

16) Paragrafen affattes saaledes: „Erklærer Landvæsenkommissionen sig for Sagens Fremme, bliver det dernæst ved Kjendelse at afgjøre, paa hvilke Eiendomme indenfor den i Genhold til § 34, 3die Stykke fastsatte Grændse Godtgjørelsen til Vandværkets eller Anlæggets Eier (og Bruger) skal fordeles, samt i hvilke Forhold de bidragspligtige Eiendomme skulde deltage saavel i denne Helse som i de øvrige med Foranstalt-